

آخرین گاوهای دنیا

عباس سلیمی آنکیل

انتشارات او

سرشناسه
عنوان و نام پدیدآور : آخرین گاوهای دنیا / عباس سلیمی آنگیل
موضوعات نشر : تهران : انتشارات او، ۱۳۹۴
شخصان مظاهری : ۲۸ ص.
شابک : 978-600-5810-46-2
وضعیت فهرست نویسی : فیا
موضوع : داستان‌های فارسی -- قرن ۱۳
رده رده‌ی دهی ده : PIRAT۳۸ / J۹۱۸۷۱۲ ۱۳۹۴
رده بندگی بیوم : ۸۹۳/۶۳
شماره کتاب ملی : ۳۰۱۱۳۲۵
ملی

انتشارات او

عنوان : آخرین گاوهای دنیا
نویسنده : عباس سلیمی آنگیل
امور هنری و صفحه آرایی : نجمه فامیل دشتی
چاپ اول : ۱۳۹۵
تیراژ : ۱۰۰۰ جلد
قیمت : ۸۷۰۰۰ ریال
شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۵۸۱۰-۴۶-۲
www.oupublic.com
info@oupublic.com
فکس : ۸۹۷۷۹۸۲۹

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است

پیش‌نوشت

شاید بسیاری از چیزها به ما مربوط نباشد، اما دو چیز خیلی خیلی به ما مربوط است:

الف) زبان فارسی

روزی که زبان فارسی در نفس بیفت و خسته و کوفته شود، نه تنها ایرانیان سراسر دنیا به می فارسی‌زبانان و ایرانی‌تباران جهان خلع سلاح شده‌اند. بزرگ‌تر که شدید و با «زبان» آشنا تر، این سخن مرا بهتر خواهید فهمید.

راه‌های بسیاری برای ضربه زدن به زبان فارسی وجود دارد، اما مهمترینش به کارگیری زبان شکسته (گفتار) بی‌بافت و بی‌بهره است. اگر مردمان هر شهری به زبان و گویش خودشان با هم سخن بگویند، پس از چند دهه که نسل‌ها عوض شوند، ما به جای «زبان فارسی» چندین زبان فارسی یا «زبان‌های فارسی» خواهیم داشت. آن‌گاه برای سخن گفتن با مردمان فارسی‌زبان دنیا به مترجم نیازمندیم. سوگمندانه، نوشتن به زبان شکسته در رسانه‌ها و شبکه‌های

اجتماعی و زیرنویس‌های صدا و سیما و... در این سال‌ها بسیار رایج شده است.

از پیامدهای دیگر شکسته‌نویسی، خداحافظی با شاهنامه‌ی فردوسی، رباعیات خیام، شعرهای سعدی، مولانا، حافظ و داستان‌های نویسندگان معاصر است؛ کسانی که عادت کنند به گویش شهر و روستای خودشان بنویسند - برای نمونه گویش مکسمی تهرانی - در درازمدت برای خواندن آثار ادبی زبان رسی مشکل خواهند داشت.

خوشه بختان در این داستان از زبان شکسته خبری نیست؛ آسوده بخوانید.

ب) محیط زیست

کره‌ای که ما در آن هستیم، نمونه‌اش در این کیهان بی‌کران یافت نشده است. بر فرض که روزی یافت شود، چنان دور است که سفر به آن‌جا به این زودی‌ها شدنی نیست؛ اگر هم شدنی باشد، برای همگان نیست. ما زیور، از زمین و از محیطی که در آن زندگی می‌کنیم، نگهداری پامانی کنیم. زمین کشتی‌ای است که کسی نمی‌تواند جای خود را در آن سوراخ کند؛ زیرا آب همه جا را فرا خواهد گرفت. هر چه ما به نابودی محیط زیست بینجامد، تجاوز به حق و حقوق تمام باشندگان این کره‌ی خاکی است.

با کمال شگفتی بسیاری از ما در نابودی جنگل‌ها، خشکاندن

دریاچه‌ها و رودخانه‌ها، تولید پسماند و گازهای گلخانه‌ای،
بیابان‌زایی و دیگر کنش‌های ناپسند نقش داریم. آیا زمان آن
نرسیده است که لجبازی را کنار گذاشته و از نابود کردن تنها
خانه‌ی خود در این کیهان بی‌کران دست برداریم؟

خوش‌بختانه، در این داستان چنین چیزهایی یافت می‌شود؛
آسوده بخوانید.

عباس سلیمی انگیل